

07 september 2009

Shalom

Een vol weekend, ik wilde beginnen met een druk weekend maar dat klopt niet. Het was een vol weekend met veel verschillende indrukken. Eigenlijk begon het al op donderdag als speciale dag. Ik had veel moeten regelen om vandaag een dag eerder dan normaal afgelost te worden omdat ik uitgenodigd was voor een Bat Mitswa.

(Wanneer een joodse jongen de leeftijd van dertien jaar bereikt, wordt hij verantwoordelijk onder de joodse wet. Op dat moment wordt de jongen een **bar mitswa**, Hebreeuws "zoon van het gebod". Vóór deze tijd ligt alle verantwoordelijkheid bij de ouders. Bij moderne Joden gebeurt dit ook bij meisjes op 12 jarige leeftijd en heet het Bat Mitswa, dochter van het gebod)

We hadden een les dag vandaag en dat was op een gesloten OP in het noorden, aan de voet van Mount Hermon. Eerst werd er aandacht besteed aan brand bestrijding, ivm de grasbranden. De enige OPs waar het nog niet gebrand heeft zijn de OP 54 en 55, de twee waar ik normaal gesproken mijn werk doe. Daar staat nog veel gras bij de rest van de OP is het al weg gebrand. Het voordeel van zo'n brand is dat het ook heel wat mijnen opruimt. Na de les gingen we een wandeling maken over het vlucht pad van de OP naar de verharde weg ongeveer twintig minuten lopen.



Het pad loopt door een mijnenveld. Tussen de rood geverfde stenen is een veilig (zeggen ze) pad. Toch wel spannend. Na de les en de wandeling afgezet bij mijn vriend Hans. Met Hans zijn gezin vertrokken we naar het Bat Mitswa feestje. Nou het was geen feestje maar een feest. De tuin van het zwembad op de kibboets was versierd en er waren denk ik tussen de 100 en 150 gasten. De tafels waren gedekt en je kon beginnen met een drankje en met de hapjes kwamen ze langs. Vervolgens werd het sein gegeven dat het eten klaar was en kon je langs een buffet om allerlei

heerlijke dingen op te halen. Ik van bijna alles een klein schepje genomen zodat ik alles kon proeven. Tijdens het eten kon je op een scherm het levens verhaal zien van de Bat Mitswa, groep vrienden en vriendinnen deden een soort levensloop (in het hebreuws) en aan het eind hield haar moeder een toespraak en bedankte zij zelf de gasten voor hun aanwezigheid. Op het hele feest was geen religieus tintje te ontdekken dus ik denk dat het bij dit gezin meer traditie was dan dat het met hun geloof te maken had. Op het feest nog twee Nederlandse vrienden van Hans ontmoet een kwam uit Leiden en was manager van een grote melkveehouderij (350 koeien) en de ander kwam uit Nijmegen en was vertegenwoordiger in medische instrumenten. Rond elf uur was het afgelopen.

Vrijdag op tijd vertrekken naar Jeruzalem omdat de bussen maar tot het eind van de middag rijden in verband met sabbat. Eerst met de lokale bus naar het centrale busstation in Tiberias en vandaar uit naar het centrale busstation in Jeruzalem. Terwijl ik stond te wachten op de bus in Tiberias kwam er een man lang en die riep, in hebreuws natuurlijk, wat en iedereen begon te praten en het station te verlaten. Ik wist niet wat er aan de hand was en beneden aangekomen (het bus plateau was op de eerste verdieping) vroeg ik wat er aan de hand was. Het bleek een bommelding en niemand wist wanneer het bus vervoer weer vrij gegeven zou worden. De stads bussen reden nog wel want die vertrekken van het plein. Na drie kwartier gingen de regionale bussen weer rijden. En was ik om drie uur in Jeruzalem. De reis duurt ongeveer 2,5 uur in een touringcar met airco. In Jeruzalem reden geen bussen meer dan maar met de taxi naar de Old City naar het Christ Church guesthouse. Dit een kerk en een pension van een Engelse stichting die het protestant christelijk geloof verspreid in Israel. De kerk is de eerst gebouwde protestante kerk in Israel. Het was een sober maar schoon pension (als echte Nederlander het was ook

goedkoop) er zijn verschillende van deze pensions in de oude stad o.a Zweeds, Oostenrijks, Duits en Pools.

Na het inchecken ben ik naar Bethlehem geweest je kan daar alleen maar komen met speciale rizezen via een reis bureau omdat Bethlehem in de westbank ligt achter de muur. Je kan het ook per taxi doen die brengt je tot aan de grens daar ga je de grens over en neemt een (westbank) taxi om mee naar Bethlehem te reizen. Op de plaats van stal waar Jezus is geboren staat een grote kerk en in die kerk kun je een verdieping naar beneden Door een laag poortje (dit om te voorkomen dat vroeger ruiters ter paard naar binnen konden) waar je dan de plaats waar de kribbe heeft gestaan kan zien en een afbeelding van de ster van Bethlehem.



Ster van Betlehem



Plaats van de Kribbe



Het Kruis op de kerk

Ik kan geen goede foto's maken in een kerk sowieso ivm met het licht maar het is overal zo druk dat je onmogelijk een goed plaatje kan schieten. Want niemand heeft even het geduld om op elkaar te wachten. Op de deur van de kerk stond een kruis teken met vijf kruizen (zie foto) ieder kruis vertegenwoordigd een wond van Jezus.

Terug in Jeruzalem ontmoette ik tijdens het eten vier Nederlanders die op hier vakantie waren. Die vertelde mij dat de vrijdag avond een bijzondere avond was bij de Klaagmuur. Dus ben ik 's avonds naar de Klaagmuur gegaan. Dat was wel een belevenis. Terwijl ik onderweg was door de smalle straatje over vol met winkeltjes en mensen werd ik links en rechts ingehaald door orthodoxe Joodse mannen In het zwart gekleed. Sommigen met een zwart driedelig kostuum en ouderwetse hoed,



Sommigen hoofdzakelijk jonge mannen ook in zwartpak maar dan met een cowboy hoed. En de meest bijzondere waren de gene met een lange zwarte jas (een soort glimmende gladde kamerjas) tot aan hun kuiten aan hun benen hadden ze een zwarte strakke broek (legging) en op hun hoofd een bont muts (shtreimel)

Ze gingen allemaal richting de Klaagmuur waar het ontzettend druk was. Als je de muur keek zag je links de mannen met de bontmuts en de ouderwetse hoeden zij waren volop aan het bidden met hun gezicht naar de muur al heen en weer wiegend. Rechts de wat jongere mannen met de cowboy hoeden en deze waren in kringen



aan het zingen en springen. Het gedeelte naar de muur is afgeschermd met een hek voor dat hek is een groot plein Op dat plein lopen en zitten toeschouwers maar ook veiligheidsmensen (soort ME met Helm en knuppel ongeveer 50 man) maar er waren ook ongeveer 100 gewone soldaten die in een grote kring, soms hand in hand soms omarmt zongen en danste. (het enige wat ik verstond van het zingen was Jeruzalaim) Later zag ik van die zelfde soldaten een groep van twintig met de Thora (denk ik) in hun hand al heen en weer wiegend gebeden op zeggen richting de muur. Ik heb daar twee uur stil in een hoekje van zitten genieten. Maar ook met veel vragen in mijn hoofd van wat zingen ze en waarom op de zelfde gebedsplaats de ene groep zeer geconcentreerd in gebed is terwijl de andere eigenlijk een feestje vieren met zang en dans. Zaterdag was ik weer bij de Klaagmuur en toen waren er ook weer veel mensen aan het bidden maar nu hadden ze (als het de zelfde waren) allemaal een witte doek met blauw aan de randen over hun hoofd tijdens het bidden.

Morgen komt zaterdag aan de beurt, je ziet een vol weekend. Nogmaals bedankt voor jullie mail heb ik toch een beetje een verbinding met Nederland het gemis van vertrouwde mensen om je heen ga je wel steeds meer voelen. Gelukkig gaat thuis nu alles goed wat niet iets van zelfsprekend is maar Anja slaat zich er goed doorheen.

Tot morgen